

Η απόσυρση

ΣΕ ΚΑΘΕ προεκλογική περίοδο βλέποντας τους οπαδούς να ωρύνονται στις πλατείες και στα συνεδριακά κέντρα ή τα στελέχη να στέκονται σε στάση προσοχής με την άφιξη του αρχηγού, αναλογίζομαι μια παλιά ιδέα του Νίτσε

**Του Γιώργου
Βέλτσου**

ότι η μετατροπή του ανθρώπου σε κατοικίδιο υπήρξε το σχέδιο ενός ποιμενικού συνδέσμου εκτροφέων. Σαν τέτοιους αντιλαμβάνομαι τους περισσότερους πολιτικούς και τις εκλογές – με συγχωρείτε – σαν μια εθνική φουάρ για εκπαιδευμένα κανίς. Ζητώ λοιπόν συγγνώμη απ' τον

Κώστα Σημίτη, αλλά ομολογώ πως δεν λυπούμαι που θα μείνει εκτός Βουλής. Χάνει την ιδιότητα του εκτροφέα, κερδίζει αυτό που του άξιζε: να είναι ο σκεπτόμενος άνθρωπος που δεν τον σηκώνει η πολιτική. Κάποιος που απέτυχε να είναι και να παραμείνει ζώο, έστω πολιτικό...

Με είχε ρωτήσει προ ετών ο Γιώργος Παπανδρέου τη γνώμη μου για τον Σημίτη. Του απάντησα μεταφορικά: «Μια Ρολς - Ρόις που δεν την πας ποτέ για απόσυρση».

Αλλά ο Παπανδρέου προτιμά – κυριολεκτικά – τα υβριδικά.